

NACZELNA RADA ADWOKACKA

ul. Świętojerska 16, 00-202 Warszawa
tel. 22 505 25 00, 22 505 25 01, fax 22 505 25 08
e-mail: nra@nra.pl www.nra.pl

Warszawa, dnia 15 maja 2018 r.

Pan
Stanisław Gogacz
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senat RP

BSP.DKS.KU.0401.7.2018

NRA.12-ST-1.8.2018

W odpowiedzi na pismo z dnia 25 kwietnia 2018r. uprzejmie przesyłam opinię Naczelnej Rady Adwokackiej do projektu ustawy o **zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Kodeks karny** (druk senacki nr 776) przygotowaną przez adw. Katarzynę Frankiewicz-Burdę.

adw. prof. dr hab. Maciej Gutowski

Przewodniczący Komisji Legislacyjnej
Naczelnej Rady Adwokackiej

Adw. Katarzyna Frankiewicz-Burda
Kancelaria Adwokacka
Ul. Grunwaldzka 13
31-524 Kraków

**SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
KOMISJA USTAWODAWCZA**

Naczelna Rada Adwokacka

w związku z rozpoczęciem prac nad inicjatywą ustawodawczą przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP w zakresie projektu ustawy o zmianie ustawy – **Kodeks rodzinny i opiekuńczy**

Autor:

Katarzyna Frankiewicz – Burda; adwokat, członek Okręgowej Rady Adwokackiej w Krakowie, Przewodnicząca Sekcji Praktyków Prawa Rodzinnego działającej przy ORA Kraków

Rekomendacja dot. art. 58 § 1a krio

Uwagi:

Proponuje rezygnację z wprowadzenia rekomendowanego przez Komisję Ustawodawczą art. 58 § 1a krio

Stosownym wydaje się stanowisko w którym Sąd może orzec naprzemienna władze rodzicielską – ale nie musi – biorąc pod uwagę wiele czynników, chociażby dobro i wolę dziecka, czy zdolność rodziców do współpracy. Rekomenduje by jednak Sąd wnikliwiej badał wskazane powyżej elementy, jak również pozwalał stronom na wypracowanie wspólnego stanowiska w zakresie władzy rodzicielskiej.

Sąd rozpoznając wniosek o powierzenie władzy rodzicielskiej obojgu rodzicom w systemie władzy naprzemiennnej winien szczególnie zwracać uwagę na zdolność rodziców do współdziałania w takiej formie opieki nad dzieckiem.

Aktualne wciąż jest stanowisko SN zawarte w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dn.18.03.1968 roku III CZP 70/66 (OSNCP 1968, nr 5, poz. 77), w którym wskazano, że istotnym jest szczegółowe ustalenie wszelkich okoliczności dotyczących aktualnej sytuacji życiowej wspólnych małoletnich dzieci stron oraz związanego z tym wzajemnego stosunku do siebie małżonków. W literaturze psychologicznej wskazuje się na kompetencje wychowawcze rodziców ,a to:

- zdolność zapewnienia dziecku stabilnego środowiska wychowawczego,
- zdolność zrozumienia i zaspokajania potrzeb, wrażliwość na zachodzące zmiany związane z procesami rozwojowymi i dostosowywanie do nich oddziaływań wychowawczych, wszechstronnie stymulowanie rozwoju fizycznego i psychicznego dziecka

- nieautorytarna postawa wobec dziecka, prawidłowa więź emocjonalna z nim

(tak: A. Czerederecka, „Rozwód a rywalizacja o opiekę nad dziećmi” Warszawa 2010)

W ostatnich latach w sądowej praktyce niepodzielnie panuje stanowisko jednego centrum życiowego dziecka. Należy mieć na względzie, iż władza rodzicielska istnieje w interesie nie rodziców, lecz przede wszystkim małoletniego dziecka. Periodyczne zmiany osoby wykonującej władzę rodzicielską nie tylko nie mogą zapewnić dziecku należytego zaspokojenia jego potrzeb, ale wręcz wyłączają jednolitość kierunku jego wychowania i wywierają ujemny wpływ na kształtowanie się świadomości dziecka. Nie każdy rodzic ma predyspozycje do sprawowania naprzemiennej władzy rodzicielskiej (chodzi tu głównie o przypadki: stosowania przemocy w rodzinie przez jednego z współmałżonków, chorobę psychiczną współmałżonka, działalność przestępczą, uzależnienie do substancji psychotropowych i środków odurzających)

Tak więc „kierowanie” dzieckiem przez dwie osoby, które nie wykazują kompetencji do osiągnięcia wspólnego porozumienia a także wzajemnego szacunku nie mogą zapewnić dziecku stabilnego modelu wychowania. Istniejący między rodzicami konflikt (dotyczący odejścia jednego ze współmałżonków) wyłącza zgodne współdziałanie w interesie dziecka.

Rozstrzygnięcie w zakresie naprzemiennej władzy rodzicielskiej przynosi pozytywne efekty tylko wtedy, kiedy rodzice nie są ze sobą skonfliktowani, potrafią wspólnie wypracować zasady wychowawcze dla ich dziecka, a przede wszystkim mają więź uczuciową z dzieckiem.

Pozostałe zmiany zaproponowane przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP w zakresie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, kodeks postępowania cywilnego oraz kodeks karny oceniam pozytywnie.

